

Даниял кітабы — Сексен үшінші сан

Лаодикиялық адвентизмнің төрт ұрпағы: өрши түскен жиіркеніштердің түйінін тарқату

Jeff Pippenger

2024-02-16

Езекиел кітабының сегізінші тарауында Лаодикеялық Адвентизмнің төрт ұрпағын бейнелейтін, бірінен бірі арта түсетін төрт жиіркенішті іс көрсетілген. 1863 жылғы бүлік Хабаққұқтың екі тақтасының жалған көшірмесін тудырды; бұл дәл Құдай Мұсаға Он өсиеттің екі тақтасын беріп жатқан сәтте Наронның өзінің алтын бұзауымен қызғаныштың жалған мүсінін жасағанындай болды. Уильям Миллердің түсінде бейнеленгендей, Лаодикеялық Адвентизм іргелі ақиқаттарды алып тастау ісін бастағаннан кейін, бірінші ұрпақтың басшылығы әуелі Киелі кітаптың билігін, содан соң Пайғамбарлық Рухын теріске шығара бастады. Бүлік Келлоггтың спиритизмі (пантеизмі) 1888 жылға аз уақыт қалғанда олардың тарихына енгенге дейін өсіп жетті.

1888 жылғы бүлікте Езекиелдің бейнелер бөлмелері арқылы бейнеленген спиритизм Миннеаполистің хабаршылары, пайғамбар әйел, тіпті Киелі Рух та қабылданбайтындай дәрежеге жетті.

«Біз өз тәжірибемізден көргеніміздей, Иеміз қасиетті орынның ашық есігінен Өз халқына нұр сәулелерін жіберген кезде, Шайтан көпшіліктің ақыл-ойын қоздырады. Бірақ ақыры әлі келген жоқ. Нұрға қарсы тұратындар да, Құдай нұрды жеткізу үшін Өз арналары етіп тағайындағандарды да жаншып тастауға ұмтылатындар болады. Рухани нәрселер рухани түрде парықталмайды. Күзетшілер Құдайдың ашылып келе жатқан қамқорлық әрекеттерімен қатар жүрген жоқ, сондықтан көктен жіберілген шынайы хабар мен хабаршылар менсінбей қорланды.

«Осы жиналыстан ақиқатты білеміз деп мәлімдейтін адамдар шығады, бірақ олар өз жандарына аспанның тоқу станогында тоқылмаған киімдерді жинап жүр. Мұнда қабылдаған рухтарын өздерімен бірге алып кетеді. Ісіміздің болашағы үшін дірілдеймін. Осы жерде Құдай берген айғаққа мойынсұнбайтындар Құдай пайдаланып жатқан бауырластарына қарсы соғысатын болады. Әзірге араласып келе жатқан сол соғыстың дәл сондай түрін алға жүргізіп, жалғастыра алатын мүмкіндіктер туған кезде, олар мұны өте ауыр етеді. Бұл адамдар өздерінің Құдайдың Киелі Рухына қарсы соғысып келгендеріне көз жеткізуге мүмкіндік алатын болады. Кейбіреулері көз жеткізеді; басқалары болса, өз рухын берік ұстанады. Олар мендіктен өлмейді де, жүректеріне Иеміз Исаны кіргізбейді. Олар ақиқат пен әділдікті айыра алмайтын күйге жеткенше, барған сайын көбірек алданып отырады. Олар басқа бір рухтың ықпалымен Құдай құптамайтын қалыпты іске таңуға ұмтылады; әрі адам ақыл-ойын билеп, сол арқылы Құдайдың ісі мен мақсатын басқаруды өз қолына алуда Шайтанның сипаттарын жүзеге асыруға әрекет етеді.

«Егер осы жиналыста бауырластарымыз ораза ұстап, дұға етіп, Құдайдың алдында жүректерін кішірейтіп, бірге отырып Жазбаларды байыппен зерттегенде, онда Құдай дәріптелген болар еді. Бірақ сол жиналысқа әкелінген теріс көзқарас рухы Құдайдың ең мол батасының есігін жапты, әрі осы рухты бойында ұстағандар Құдайдың алдында тәубеге келіп, Киелі Рухқа қарсылық көрсетуге және өзге рухқа бой алдыруға қаншалықты жақын қалғандарын аз да болса сезінбейінше, нұрды көруге қолайлы жағдайда болмайды». The 1888 Materials, 832.

1888 жылдан кейін Уайт әпке Құдайдың шіркеуі мен ісінің «болашағы үшін діріл қақты». Ол бұл жиналыстың Лаодикеялық адвентизмнің жетекшілері болған адамдардың арасында жалғасатын рухани соғыс тудыратынын көрді, ал «күнделіктіге» қатысты дау-дамай оның алдын ала айтқандарының нақ сол ұрпақтың үстінде орындалғанының айғағы болып табылады. Сол кезде «көктен жіберілген хабар мен хабаршыларды» растау үшін Құдай берген «айғаққа» мойынсұнбаған адамдар соғыс жүргізді, және сол адамдар «Құдайдың Киелі Рухына» қарсы соғысты. Екінші ұрпақ баспа үйі мен санаторийдің Құдай үкімінің отымен жермен-жексен етіліп өртенгенін көріп тұрды.

«Бүгін мен Элдер Даниэллстен Review кеңсесінің өрттен жойылғаны туралы хат алдым. Іске келген зор шығынды ойласам, жаным қатты қайғырады. Бұл істің басында тұрған бауырластар мен кеңсе қызметкерлері үшін өте ауыр сын сағаты болуы тиіс екенін білемін. Қасірет шеккендердің бәрімен бірге мен де азап шегемін. Бірақ бұл қайғылы хабар мені тандандырған жоқ, өйткені түнгі көріністерде мен Батл-Криктің үстіне оттай қылышын созып тұрған бір періштені көргенмін. Бірде күндіз, қолымда қаламым тұрған кезде, мен ес-түссіз қалып, әлгі жалынды қылыш әуелі бір жаққа, содан соң басқа жаққа бұрылып жатқандай көрінді. Апаттың соңынан апат ергендей болды, өйткені адамдар өздерін жоғары көтеріп, өздерін дәріптеу үшін жасаған айла-амалдары арқылы Құдайды қорлады.»

«Бүгін таңертең Иеміздің Review and Herald кеңсесімен байланысты болғандардың барлығын ынталы түрде ізденуге жетелеуі үшін шын жүректен дұға етуге жетеледім; сонда олар Құдай берген көптеген хабарлардың қай тұстарын елемей келгендерін көре алсын.

«Біраз уақыт бұрын Review баспасының кеңсесіндегі бауырластар менен тағы бір ғимарат салу жөнінде кеңес сұрады. Сол кезде мен былай дедім: егер Review and Herald кеңсесіне тағы бір ғимарат қосуды жақтағандар болашақты өз алдарында айқын көре алса, егер олар Батл-Крикте не болатынын көре алса, онда олар ол жерде тағы бір ғимарат тұрғызу мәселесін тіпті қозғамас еді. Құдай былай деді: “Менің сөзім менсінбей тасталды; енді Мен бұрып, төңкеріп тастаймын”.»

1901 жылы Батл-Крикте өткен Бас конференцияда Жаратқан Ие Өз халқына Өзі реформаны талап етіп тұрғанының дәлелін берді. Саналар айыпталды, жүректер толқыды; бірақ түбегейлі іс атқарылмады. Егер сол кезде қасарысқан жүректер Құдайдың алдында тәубеге келіп күйреген болса, онда Құдай құдіретінің бұрын-соңды көрінген ең ұлы көріністерінің бірі байқалар еді. Бірақ Құдай ұлықталмады. Оның Рухының куәліктеріне құлақ асылмады. Адамдар Иеміздің ісінде әрдайым сақталуға тиіс

ақиқат пен әділдік принциптеріне анық түрде қарсы болған істерден ажырамады.

«Эфестегі қауымға және Сардистегі қауымға арналған хабарлар өз халқына қатысты маған нұсқау беретін Тұлға тарапынан маған жиі қайталанып келді. “Эфестегі қауымның періштесіне жаз: Өзінің оң қолында жеті жұлдызды ұстап, жеті алтын шамдалдың ортасында жүретін былай дейді: Мен сенің істеріңді, еңбегіңді, төзіміңді білемін, сондай-ақ зұлымдарды көтере алмайтыныңды да білемін; елші екенін айтатын, бірақ ондай емес адамдарды сынап көріп, олардың жалғаншы екенін анықтадың; сен көтердің, төзім таныттың, Менің атым үшін еңбек еттің, және қажымадың. Бірақ саған қарсы айтарым бар: сен өзіңнің алғашқы сүйіспеншілігіңді тастап кеттің. Сондықтан қай жерден құлағаныңды есіңе түсіріп, тәубеге кел де, бұрынғы істеріңді істе; әйтпесе саған тез келіп, егер тәубеге келмесең, шамдалыңды орнынан алып тастаймын.” Аян 2:1–5.»

«Сардистегі қауымның періштесіне жаз: Құдайдың жеті Рухына және жеті жұлдызға ие Болушы былай дейді: Мен сенің істеріңді білемін; сенің тірісің деген атың бар, бірақ өлісің. Сергек бол да, өлуге таяп қалған қалғандарды нығайт; өйткені істеріңді Құдайдың алдында кемел таппадым. Ендеше, қалай қабылдап, қалай естігеніңді есіңе ал да, соны берік ұстанып, тәубеге кел. Егер сергек болмасаң, Мен саған ұры секілді келемін, әрі қай сағатта саған келетінімді білмейсің». Аян 3:1–3.

«Біз осы ескертулердің орындалуын көріп отырмыз. Жазбалар ешқашан бұлардай қатаң түрде орындалған емес. »

«Адамдар барынша мұқият тұрғызылған, отқа төзімді ғимараттарды сала алады, бірақ Құдай қолының бір-ақ жанасуы, көктен түскен бір-ақ ұшқын әрбір пананы жоқ қылып әкетедеі.»

«Менен қандай да бір кеңесім бар ма деп сұралды. Мен Құдай маған берген кеңесті, Батл-Криктің үстінде салбырап тұрған жалынды семсердің құлауына жол бермеуге үміттеніп, әлдеқашан айтып қойғанмын. Енді мен қауіптенген нәрсе келді — Review and Herald ғимаратының жанып кеткені туралы хабар жетті. Бұл хабар келгенде, мен еш таңданған жоқпын және айтар сөзім де болмады. Уақыт сайын ескертулер ретінде айтуыма тура келген сөздерім, оларды естігендердің жүректерін қатайтудан басқа, ешқандай әсер етпеді, енді мен тек мынаны ғана айта аламын: мұның соққысы келуі қажет болғанына мен қатты өкінемін, өте қатты өкінемін. Жеткілікті нұр берілген еді. Егер соған сай әрекет етілгенде, қосымша нұр қажет болмас еді». Testimonies, 8-том, 97–99.

Адвентизмнің екінші ұрпағы жеңіс болмады, әрі Езекиел кітабының сегізінші тарауының орындалуы ретінде бүлік тек одан әрі күшейе түсті.

«Жазбаша хабарлар арқылы да, отпен де Жаратқан Ие Өз халқының Батл-Криктен көшуін қалайтынын жария етті. Құдай бізге Оның даусын естуге жәрдем етсін. Батл-Криктегі біздің екі ірі мекемеміздің отқа оранып, жойылып кеткені біз үшін ешбір мағына білдірмей ме? Сіздер: “Бірақ жаңа санаторийде пациенттер көп қой”, — деулеріңіз мүмкін. Иә; алайда онда бірнеше мың пациент болса да, бұл біздің халқымыздың Батл-Крикте үйлер салып, сол жерге тұрақтауына қолайлы дәлел бола

алмайды.»

«Азғырулар күшейіп барады. Адамдар Құдай Өз Рухының Куәліктерінде жіберген нұрды қабылдамай, өздерінің ойлап тапқандарын және өз жоспарларын таңдауда. Адамдар Құдайдан өздерін әлі де бөліп-жара бермек пе? Ол Өзінің наразылығын бұған дейін көрсеткенінен де айқынырақ түрде ашуға тиіс пе?» Pamphlets, SpTB06, 45.

Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы бейнелер бөлмелеріндегі жетпіс ақсақал арқылы көрсетілгендей, адамдар «өз ойдан шығарғандарын және өз жоспарларын таңдап жүрді»; олар: «Жаратқан Ие бізді көрмейді»,— деп жариялады. Жаратқан Ие әйел пайғамбарды көтеріп, оған дәл қырық жыл бойы, 1884 жылға дейін, «ашық аяндар» берді. Ол бұл сыйға Өзінің мөрін басты, өйткені оны Өзі берді және оны Портленд деп аталатын қалада аяқтады, әрі оны қырық жылға берді. «Ашық аяндардың» тоқтауына аз ғана уақыт қалғанда, қарт кісілер 1881 және 1882 жылдары Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухының беделін әлсірете бастады. Содан кейін «ашық аяндар» 1884 жылы аяқталды, ал төрт жылдан соң Қорахтың, Датанның және Абирамның бүлігі 1888 жылғы Бас конференцияда қайталанды.

1888 жылғы бүлік Құдайдың Лаодикеялық Адвентизм тарихына тікелей араласуына алып келген бүліктің күшеюін тудырды, өйткені Ол баспа ісін де, денсаулық сақтау ісін де өртеп жіберді. Алайда бұл тікелей сот үкімдері жүріп жатқан бүлікті тоқтата алмады. 1919 жылы Киелі кітап конференциясы өтті; сол жерде екінші ұрпақтың негізгі бүлікшілерінің бірі, адасқан протестантизмнің университеттерінде тәлім алған теолог Уильям Уоррен Прескотт Мәсіхтің қасиетті орындағы қызметін білдіретін «күнделіктіні» алға тартқан шайтандық көзқарасты ілгерілетудің басты жетекшісі болып, бірқатар баяндамалар жасады.

Тарих 1919 жылғы сол Киелі кітап конференциясында Прескотт миллиериттердің пайғамбарлық хабарындағы әрбір ілімдік ұстанымды алып тастаудан тұратын бір Ізгі хабарды ұсынғанын айқындап көрсетті. Ол тіпті екі мың үш жүз күнді де алып тастауға әрекеттенді, бірақ мұны жүзеге асыра алмады. Соған қарамастан, ол миллиериттердің пайғамбарлық түсініктерінен толықтай айырылған Ізгі хабарды ұсынды. Оның Ізгі хабары жиналыста қабылданбады, бірақ соған қарамастан, сол соқыр жетекшілер оның баяндамалар топтамасын алып, оларды «The Doctrine of Christ» атты кітап етіп құрастыруға шешім қабылдады. Бұл кітап Лаодикеялық адвентизмнің үшінші буынының келуінің нышанына айналды.

Бұл кітап Хабаккук кітабының екінші тарауындағы миллиериттік ізгі хабардан өзге бір ізгі хабарды білдіреді, ал Пауыл бізге өзге бір ізгі хабардың мүлде ізгі хабар емес екенін хабарлайды.

Мен Мәсіхтің рақымына шақырған Құдайдан соншалықты тез тайып, басқа бір Ізгі хабарға ауып кеткендеріңе таңғаламын. Бірақ ол басқа Ізгі хабар емес; тек сендерді абыржытатындар бар, әрі Мәсіхтің Ізгі хабарын бұрмалағылары келеді. Алайда біз болсақ та, не көктен бір періште болсын, сендерге біз бұрын жариялағаннан өзге бір Ізгі хабарды уағыздайтын болса, оған қарғыс болсын. Біз бұрын айтқанымыздай, енді тағы да айтамын: егер біреу сендерге өздерің қабылдап алғаннан өзге бір Ізгі хабарды

уағыздаса, оған қарғыс болсын. Ғалаттықтарға 1:6–9.

Адвентизмнің үшінші ұрпағы Езекиелдің үшінші жиіркенішті ісі арқылы бейнеленеді, онда әйелдер Таммуз үшін жылап отыр. Таммуз — құнарлылықпен және өсімдіктердің айналымдарымен байланысты болған месопотамиялық тәңір. Таммуз кейде бақташы немесе жас жігіт түрінде бейнеленіп, жыл мезгілдерінің ауысуымен және егіннің өсуімен байланыстырылған. Таммуздың өлімі мен кейінгі қайта тірілуі ауылшаруашылық күнтізбесімен байланыстырылған еді. Мифологияға сәйкес, Таммуз жаз айларында өлетін немесе жоғалып кететін, бұл аптапты, қуаң маусымда өсімдіктердің солуды бейнелейтін нәрсе деп саналған. Таммуз үшін жылау — жаз айларында Таммуздың өліміне немесе жоғалып кетуіне қайғыруды қамтитын аза тұту рәсімі, ал содан кейін оның қайта тірілуіне қуану орын алатын; бұл өсімдіктердің және ауылшаруашылық тіршіліктің жаңаруын бейнелейтін.

Таммуз үшін жылау — жалған соңғы жаңбыр туралы хабарды білдіреді; дәл осыны В. В. Прескотттың Ізгі хабары бейнеледі. 1863 жылғы бүліктен басталған пайғамбарлық іргетастың жойылуы 1919 жылы Лаодикиялық адвентизм жалған Ізгі хабардың орнығуына жол берген дәрежеге жетті. Сол жалған Ізгі хабар түгелдей діннен тайған протестантизмнің әдіснамасына негізделді. Оның бастапқы сәулетшісі В. В. Прескотт болды, және Уильям Миллер жағдайындағыдай, екі адамның да Ізгі хабары Даниял кітабындағы «күнделікті» туралы өздерінің іргелі түсінігіне негізделді. Екі Ізгі хабар да Миллер алғаш рет «күнделікті» пұтқа табынушылықты білдіретінін ашқан 2 Салониқалықтарға арналған хаттағы үзіндіде бейнеленген. Сол үзіндіде Пауыл ұсынған ақиқатты қабылдайтын, Миллер арқылы бейнеленген бір топ бар, және ақиқатқа сүйіспеншілік иеленбеген басқа бір топ бар.

Соңғы күндері бір топ, Миллер арқылы бейнеленген, соңғы жаңбырды «танып», қабылдайды, ал Прескотт арқылы бейнеленген басқа бір топ күшті адасуды қабылдайды. Олардың қабылдайтын күшті адасуы мүлде Інжіл емес жалған Ізгі хабарға негізделген, әрі ол соңғы жаңбыр туралы жалған хабарды айқындайды. Осылайша, Езекиелдегі үшінші жексұрындық — Таммуз үшін жылап отырған әйелдер (Лаодикиялық Адвентизм шіркеулері). Олардың жазғы көз жастары (жаңбыр) егін орағының жемісін беруі тиіс.

Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухында соңғы жаңбыр туралы хабардың екі түрінің арасындағы айырмашылық тұтас бойына көрініс табады. Киелі кітап жаңбырдың мойынсұнбаушы халықтан қайта-қайта тежелетінін айқын көрсетеді.

Олар: «Егер бір адам әйелін ажыратып жіберсе, ал ол одан кетіп, басқа еркектің әйелі болса, сол адам оған қайта орала ала ма? Сол жер әбден арамданбай ма?» — дейді. Ал сен көптеген көңілдермен жезөкшелік жасадың; сонда да Маған қайта орал, — дейді Жаратқан Ие. Көзіңді биік жерлерге көтеріп, қара: қай жерде сенмен жатпаған? Жол бойында сен олар үшін шөлдегі арабтай отырып алдың; өз жезөкшеліктеріңмен және зұлымдығыңмен жерді арамдадың. Сондықтан нөсерлер тоқтатылды, кешкі жаңбыр болмады; сенің маңдайың жезөкшенің маңдайындай болды, сен ұялуға көнбедің. Еремия 3:1–3.

Лаодикеялық Адвентизм 1863 жылы жезөкшелік жолына түсе бастады, содан бері нөсер жауындар тежеліп келді. Олар өз бүліктерінен ұялуға бас тартады, ал сол кішіпейілділіктің жоқтығы жезөкшенің маңдайын туғызады; ал Киелі кітап пайғамбарлығындағы жезөкше — папалық. Үшінші ұрпақ — Римнің жезөкшесінің таңбасына тағзым етуге дайындалудың соңғы ісі жүзеге асатын кезең. Төртінші ұрпаққа дайындық үшінші ұрпақта, соңғы жаңбыр туралы жалған хабар арқылы жүзеге асырылады. 1863 жылғы бүлікпен, 1888 жылғы бүлікпен болғандай, 1919 жылғы бүлік те 2001 жылғы 11 қыркүйекпен сәйкес келеді, өйткені сол кезде Нью-Йорк қаласының ғимараттары құлаған шақта Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періште түсіп, шынайы соңғы жаңбыр басталды.

«Кешкі жаңбыр Құдай халқының үстіне төгілуге тиіс. Көктен құдіретті бір періште түсуге тиіс, және бүкіл жер оның даңқымен нұрлануға тиіс.» Review and Herald, 1891 жылғы 21 сәуір.

Кейінгі жаңбыр басталған кезде Лаодикеялық адвентизмнің көнекөз адамдары оны кейінгі жаңбыр ретінде танымады, өйткені оларға Езекиелдің бейнелеуінде Таммуз үшін жоқтап отырған әйелдер арқылы көрсетілген жалған кейінгі жаңбыр хабары, ал қолданылуында — бейбітшілік пен қауіпсіздік туралы хабар сіңірілген еді.

«Өздеріндегі нұрға сай өмір сүріп жүргендер ғана зор нұрды қабылдайды. Егер біз күн сайын белсенді мәсіхшілік ізгіліктерді іс жүзінде танытуда ілгерілемесек, онда кейінгі жауын кезінде Киелі Рухтың көріністерін тани алмаймыз. Ол айналамыздағы жүректердің бәріне жауып жатса да, біз оны аңғармаймыз да, қабылдамаймыз да».
Testimonies to Ministers, 507.

Халықтың сақшылары үшін кейінгі жаңбырдың келуін танып-білу мүмкін емес еді, өйткені олардың жалған кейінгі жаңбыр туралы жалған Ізгі хабары Құдай құдіретінің бұрынғы дәуірлердегідей қандай да бір көрініс беру мүмкіндігін теріске шығарды.

«Шіркеулерде Құдай құдіретінің ғажайып бір көрінісі болуы тиіс, бірақ ол Жаратқан Иенің алдында өздерін кішірейтпегендерге және мойындау мен тәубе арқылы жүрек есігін ашпағандарға әсер етпейді. Жерді Құдайдың ұлылығымен нұрландыратын сол құдіреттің көрінісінде олар өз соқырлықтарымен қауіпті деп санайтын бір нәрсені ғана көреді, өз қорқыныштарын оятатын бір нәрсені көреді, әрі соған қарсы тұру үшін өздерін бекемдейді. Жаратқан Ие олардың ойлары мен күтулеріне сай әрекет етпейтіндіктен, олар бұл іске қарсы шығады. “Неге, — дейді олар, — біз Құдай Рухын танымайтын болуымыз керек, біз бұл істе соншама жылдар бойы жүргенде?” — Өйткені олар Құдай хабарларының ескертулері мен жалынған өтініштеріне үн қатпады, қайта табандылықпен: “Мен баймын, дүние-мүлкім артты, ешнәрсеге мұқтаж емеспін”, — деді. Дарын да, ұзақ жылдық тәжірибе де адамдарды жарық арналары етпейді, егер олар өздерін Әділдік Күнінің жарқын сәулелері астына қоймаса, әрі Киелі Рухтың дарытуы арқылы шақырылып, таңдалып, дайындалмаса. Қасиетті нәрселермен айналысатын адамдар Құдайдың құдіретті қолының астында өздерін кішірейткен кезде, Жаратқан Ие оларды жоғарылатады. Ол оларды парасат иелері — Өз Рухының рақымына бай адамдар етеді. Олардың күшті, өзімшіл мінез-құлық белгілері, олардың қасарысушылығы,

дүниенің Нұрынан жарқыраған нұрда көрінетін болады. “Мен саған тез келемін, егер тәубе етпесең, шамданыңды өз орнынан алып тастаймын”. Егер сендер Жаратқан Иені бүкіл жүректеріңмен іздесеңдер, Ол сендерге табылады». Review and Herald, December 23, 1890.

Езекиелдің сегізінші тарауындағы ақсақалдар 1919 жылы «бейбітшілік пен қауіпсіздік» туралы ізгі хабарды қабылдады, ал 2001 жылғы 11 қыркүйек келгенде, сол үдей түскен бүліктің жемісі олардың соңғы жауынның келгенін тани алмауынан көрінді. 1989 жылы, ақырзаман уақыты басталған тұстан өрбіген тарихта, Құдай Миллериттер қозғалысын дәлме-дәл қайталады. Миллер Илиястың нышаны болды, ал Илияс Ахабқа жауынның Илиястың сөзі болмаса жаумайтынын қатаң түрде айтқан еді.

Келесі мақалада адвентизмнің үшінші буыны туралы қарастыруымызды жалғастырамыз.

«Өздерінің рухани құлдырауына қайғырмайтын әрі басқалардың күнәлары үшін аза тұтпайтын топ Құдайдың мөрінсіз қалады. Жаратқан Ие Өз хабаршыларын, қолдарында қырып-жою қаруы бар адамдарды, былай деп бұйырады: “Оның соңынан қала ішін аралап өтіңдер де, өлтіріңдер: көздерің аямасын, рақым етпеңдер; қарттарды да, жасты да, қыздарды да, кішкентай балаларды да, әйелдерді де түгелдей қырыңдар; бірақ мандайында белгісі бар ешбір адамға жоламаңдар; әрі Менің қасиетті орнымнан бастаңыздар. Сонда олар үйдің алдында тұрған ақсақалдардан бастады.”»

«Мұнда біз қауымның — Иеміздің киелі үйінің — Құдай қаһарының соққысын бірінші болып сезінгенін көреміз. Ежелгі қариялар, Құдай оларға ұлы нұр беріп, олар халықтың рухани мүдделерінің сақшылары болып тұрған еді, өздеріне тапсырылған аманатқа опасыздық жасады. Олар: бұрынғы күндердегідей кереметтер мен Құдай күдіретінің айқын көрінісін күтудің қажеті жоқ, деген ұстанымды қабылдады. Замандар өзгерді. Бұл сөздер олардың сенімсіздігін күшейтеді, сөйтіп олар: Жаратқан Ие не жақсылық жасамайды, не жамандық та жасамайды, — дейді. Ол Өз халқын үкіммен жазалауға тым мейірімді. Осылайша, Құдай халқының қылмыстарын және Жақып үйінің күнәларын көрсету үшін енді ешқашан да дауыстарын кернейдей көтермейтін адамдардан: “Тыныштық және қауіпсіздік”, — деген айқай шығады. Үрмейтін осы мылқау иттер ренжіген Құдайдың әділ кегін сезінетіндер болып табылады. Ерлер, бойжеткендер және кішкентай балалар — бәрі бірге қырылады.»

«Адал жандар күрсініп, зар еңіреп жүрген жиіркенішті істер — шектеулі адамның көзі ажырата алатындарының бәрі ғана еді; алайда баршасынан да ауыр күнәлар, пәк әрі киелі Құдайдың қызғанышын қоздырған күнәлар, ашылмай қалған еді. Жүректерді тереңінен Сынаушы заңсыздық істеушілердің жасырын түрде жасаған әрбір күнәсін біледі. Бұл адамдар өз алдауларында өздерін қауіпсіз сезіне бастайды да, Оның шыдамдылығының салдарынан: “Жаратқан Ие көріп тұрған жоқ”, — дейді, содан соң Ол жер бетін тастап кеткендей әрекет етеді. Бірақ Ол олардың екіжүзділігін әшкерелейді және өздері соншалық жасыруға тырысқан күнәларын басқалардың алдында ашады.»

«Лауазымдағы артықшылық та, абырой да, дүниелік даналық та, қасиетті қызметтегі ешбір орын да адамдарды, егер олар өздерінің алдамшы жүректерінің еркіне

қалдырылса, принципті құрбан етуден сақтай алмайды. Лайықты әрі әділ деп есептелгендердің өздері күпірлікке бастайтын басшылар болып шығып, немқұрайлылықтың және Құдайдың рақымдарын теріс пайдаланудың үлгісіне айналады. Олардың зұлым жолына Ол енді төзбейді, әрі қаһарында Оларға ешбір мейірімсіз үкім жүргізеді.»

«Ұлы жарыққа кенелтілген және өзгелерге қызмет еткенде сөздің құдіретін сезінген жандардан Ие Өз қатысуын ықылассыздықпен шегіндіреді. Олар бір кезде Оның адал қызметшілері болып, Оның қатысуы мен басшылығына бөленген еді; бірақ олар Одан теріс бұрылып, өзгелерді де адасуға жетеледі, сондықтан Құдайдың наразылығының астына түсті». Testimonies, volume 5, 211, 212.